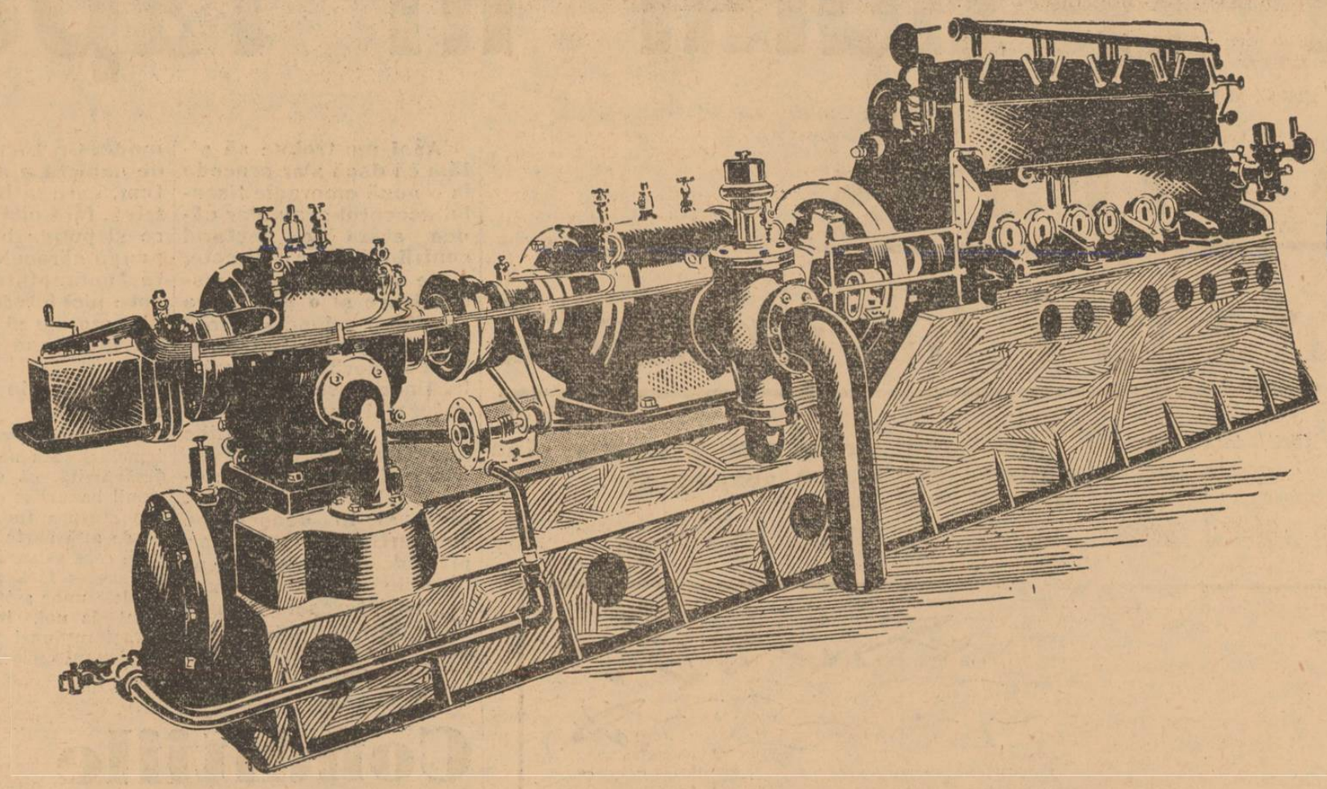

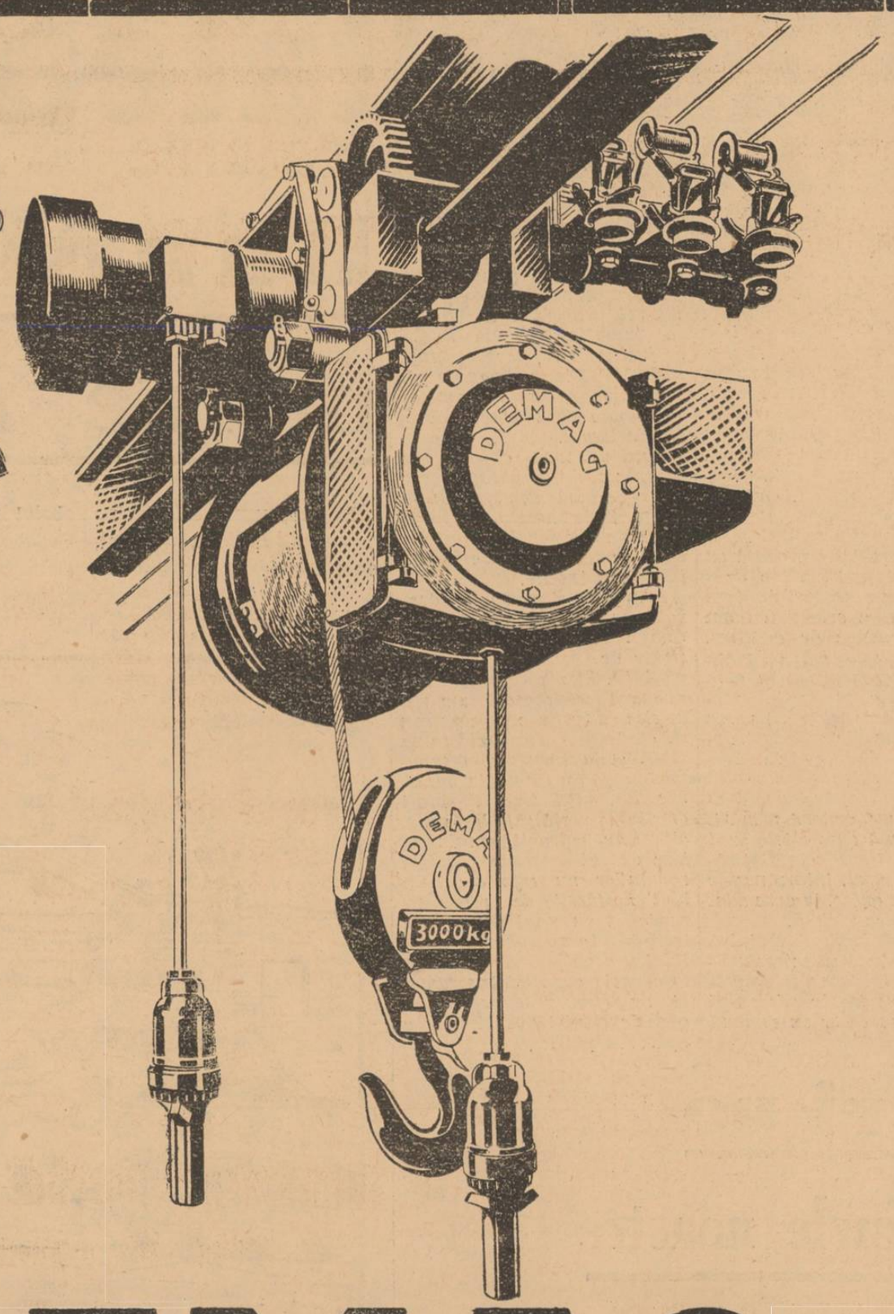

Uzinele „DEMAG" A. G. din Duisburg, Germania,
construesc și livrează în toată lumea:

Mașini miniere de orice fel, **compresoare** pentru aer comprimat, **instalații de extracție** pentru minereuri, **macarale** de toate tipurile, pentru porturi, depozite etc., **electro-palane, căi de rulare și poduri de macarale** pentru orice întrebuințare, **instalații complecte de oțelării THOMAS și SIEMENS-MARTIN, cuptoare înalte, instalații de forare DEMAG-ROTARY, locomotive** cu aer comprimat și motor DIESEL, **escavatoare** pentru orice lucrări, etc. etc.

Ingineri specialiști și reprezentantul din România stau cu plăcere la dispoziție, pentru a vă supune proecte și oferte pentru instalațiile de care aveți nevoie.

REPREZENTANT PENTRU ROMÂNIA:

ȘTEFAN D. MOȚOIU, Birou Technic,
București, I., Str. Doamnei No. 14,
Telefon: 5.54.93. Adr. tel. MOTZOIU.

DEMAG

Serbarea „101" zile la școala de ofițeri de jandarmi

Asistența

Vineri, la ora 6 d. a., a avut loc în localul inspectoratului de jandarmi, serbarea anuală, consacrată promoției a 8-a a viitorilor sublocotenenți de jandarmi.

La serbare au participat: d. Gh. Vântu, subsecretar de stat la interne apoi d-na și d. general Ion Bengliu, comandantul corpului de jandarmi, d-nii general Liteanu, dir. gen. al poliției și siguranței general Rodrig Modreanu, prefectul poliției Capialei, general I. Topor, col. Paraschivescu, col. Anton comandantul școalei de ofițeri jandarmi, lt. col. Miti Constantinescu, ajutor de comandant, col. Zorzor Vasile, inspectorul școalelor, col. Tobescu, col. Gherovici Ștefan, col. Mănescu Sandu, col. Iliescu, lt. cal. Birtz, lt. col. Petrescu, lt. col. Stoenescu, int. lt. col. Bera, int. col. Anghelescu, int, lt. col. Titi Niculescu, maior Joița Ioan, cpt. Săbăreanu, prof. univ. Plastara, prof. Vrăbiescu, etc.

INSEMNATATEA ZILEI „101"

Potrivit unei tradiții, care a luat ființă la noi, după război, pentru a preamări, jertfa tinerilor ofițeri francezi dela Saint-Cyr, trimiși pe front în 1914, cu 101 zile înainte de a termina școala, a 8-a promoție a școalei de ofițeri jandarmi a sărbătorit eri această datină.

Serbarea s'a desfășurat cu un frumos program artistic, simbolizând rostul celor „101" zile și menirea viitorilor ofițeri.

După cântarea imnului regal, de orchestra regimentului de jandarmi pedestri, condusă de d. cpt. Albulescu, elevii au înfățișat un tablou, ilustrând o noapte de ajun, de strajă la hotar.

S'a aplaudat în special oda închinată M. S. Regelui, rostită de un elev sergent.

Programul a fost încheiat de elevul sergent Georgescu.

Asistența s'a distrat până târziu, în sunetul orchestrei, care acompania dansurile tineretului.

PREGĂTIRI DE SĂRBĂTORI

DELICATESE

La ce folosește să fim melancolici cu exagerare și fără prea multă pricină? Dacă asemuim soarta noastră cu a altora, trebue să recunoaștem că Dumnezeu încă e milostiv și ne poartă de grijă.

Veți zice dv. că viața s'a mai scumpit cu o ciosvârtă, că bele-lele curg ca'n timp normal și că încă un smoc de păr ne-a mai ieșit prin fundul căciulii. Ei bine, trebue totuș să nu ne lăsăm asfixiați de pesimism.

Și ca să vă fac o lecuță de curaj, am să vă dau o veste bună: eri s'au vândut la licitație cinci sute de kilograme de icre negre la prețul de cinci mii cinci sute lei kilogramul.

Gândiți-vă acum că există meleaguri mai oropsite și bucurați-vă, căci tot e mai bine să-ți dai leafa pe o lună ca să-ți faci damblaua de sărbători și să mănânci sandwich *cu caviar proaspăt, decât să ronțăi un* sandwich *simbolic făcut dintr'o cartelă de șuncă vârâtă între două cartele de pâine, cum se întâmplă prin alte părți.*

In ce mă privește, vă mărturisesc că nu-mi place nici caviarul, nici icrele în genere (din motive de ordin poetic, icre *fiind unul din puținele cuvinte românești cari n'au rimă).*

Când am auzit că o jumătate tonă de ouă de morun și nisetru s'a vândut într'o singură dimineață, am dat fuga într'un mare magazin cu „coloniale și delicatese" ca să văd cam cine sunt consumatorii unei mărfi atât de prețioase.

Magazinul gemea de lume și aromea acele subtile miroase ale orientului cari mă fac totdeauna să-mi port gândul cu regret la caravelele spaniole și portugheze, la „Compania Indiilor Neerlandeze", la piratii algerieni și la vânătorii de sclavi ai veacurilor trecute. Plutește în orice băcănie un parfum de aventură și depărtări misterioase, de furtuni și oceane albastre, de iubiri romantice și ispite, care mă copleșește cu părerea de rău că nu m'am născut cu câteva sute de ani mai în urmă... Bine că nu m'am făcut negustor de coloniale. Aș fi stat toată ziua să visez între borcanele cu piper, vanilie, scorțișoară, cuișoare, între lăzile cu fructe exotice, sau între butoaele cu untdelemn și măsline, — în timp ce vânzătorii și-ar fi făcut de cap.

Când îmbrâncelile celor cari forfoteau în juru-mi m'au trezit din aiureală, am luat seama la un personagiu roșcovan, cu nasul aerodinamic și urechile antiderapante și cu blană scumpă la gulerul paltonului, care comanda unui vânzător o listă întreagă de bunătăți:

— Să-mi pui și cinci cutii cu biscuiți englezești!... Sardele franceze „sans arrêts" aveți? Dar lobsters? Pune-mi câte douăsprezece cutii.

Pe tejghea, în două coșuri mari de nuele se îngrămădeau pachetele: migdale prăjite și fisticuri, brânzeturi, măsline marinate și pickless, *un ciorchine uriaș de banane și tot soiul de lichioruri străine a una mie cinci sute lei butelia.*

Mă uitam la personagiu cu admirație și interes. Imi era cunoscut la chip, dar nu știam de unde.

Vânzătorul îl momi, iscusit:

— Așteptăm, coane, să ne sosească stridii.

— Bine!... Să-mi trimiți un coșuleț, acasă.

— Am înțeles, coane.

— Și vezi, să nu mă lași de reveillon fără șampanie franțuzească. Imi trebue cel puțin treizeci de sticle.

— Treizeci de sticle? E cam mult, coane! Nici n'aveți idee câte cereri sunt. In niciun an nu s'a vândut atâta șampanie.

— Nu știu! Nu mă privește! Să faci ce știi și să mă servești!

Ca să fie mai convingător, personagiul strecură un bacșiș vânzătorului.

— Prea bine, coane!... Nu vă las eu tocmai pe dv.!

Mutra tipului începea să mă obsedeze? Unde-l mai văzusem?

Deodată, mă luminai.

Era un negustor de „galanterie" din centru. Voisem să-mi cumpăr dela el niște cămăși. Le văzusem în vitrină, le admirasem, le „reținusem" în gând. Erau marcate șase sute cincizeci de lei bucata. Cam mult, ce e drept, — dar părea marfă de soi.

Alaltăeri, când am vrut să le cumpăr, mi s'a cerut opt sute cincizeci de lei pe bucată.

— Păi bine, domnule, eri erau marcate în vitrină cu două sute de lei mai ieftin la bucată.

— De eri până azi s'a mai scumpit lira sterlină! m'a lămurit negustorul.

— Ce-are face lira sterlină cu cămășile acestea?

— Are!... Că e marfă englezească!

— Iar d-ta ești un speculant nerușinat!

El a clipit mărunt din ochi și m'a sfătuit obraznic:

— In gura Oborului, la bazar, găsiți cămăși cu cinci poli bucata.

Pentrucă mă trimitea în simpaticul cartier al negustorilor români, cu atât de puțină eleganță, i-am spus și eu ceva, pe cea mai neaoșă românească, astfel încât stimabilul n'a mai avut putința de replică.

Și am plecat din prăvălie fierbând de necaz.

Acum, tâlharul mă sfida parcă dinadins, cumpărând ce era mai scump în magazinul cu comestibile.

La urma urmei, bine făcea. Ar fi fost mai rău dacă ar fi strâns banii la ciorap. Cel puțin susținea cu temei principiul circulației bunurilor.

După o jumătate de oră, când termină de târguit, îmi veni rândul și mie.

Vânzătorul mă interpelă politicos:

— Domnul dorește?

Mă fâstâcii. In definitiv, nu știam nici eu ce puteam să doresc.

Câteva clipe șezui pe gânduri. Pe urmă, îmi veni așa o idee stupidă, — ca o răzbunare, o sfidare:

— Dă-mi o juma' de liră de mezeluri și de doi lei muștar!

Crăciunul 1939 in Banat

Aspecte, dati ni, realități

Timișoara, 23 Dec.

Crăciunul 1939 s'a strecurat în Banat, prin defileul porților de fier, cu opincile încărcate de zăpadă, iar în plete cu șuvițe de vânt. Un Crăciun cu totul deosebit de cel de alte dăți. Acum nu mai vine cu sacul încărcat de bunătăți, este mai sărac, ca alte dăți, iar în case nu mai găsești pe toți ai familiei adunați în jurul icoanelor. In lumea satelor, tineretul este plecat, la datorie, iar lângă ceaslov găsește întârziați pe cei bătrâni, rugând cerul să îmblânzească furiile zeului Marte și să-l alunge dela hotarele noastre.

Crăciunul 1939, măhnit de răutatea de pe pământ și de sângele care stropește zăpada cu rubiniul său, a poposit pe plaiurile Banatului.

El nu ne poate aduce decât o bucurie creștinească, să ne vestească nașterea Mântuitorului, iar nouă celor din Banat, episcopie ortodoxă a Timișoarei, pentru care înaintașii au luptat decenii. La hotarele acestei provincii, el găsește străji neadormite. In ciuda dorului care le frământă pieptul și a gândurilor, care-i cheamă spre satele lor, aceste stânci de granit străjuesc cu neadormită atențiune, la liniștea celor dinlăuntru. Spre ei, spre cei aleși, Moș Crăciun își îndreaptă darurile lui. Din toate satele bănățene s'a stors azimă caldă și dăruiri ale belșugului, pentru a le îndulci adăstatul, pe fruntarii.

Moș Crăciun și-a scuturat opincile de zăpadă, la porțile Lugojului, și-a poposit sprințar în cetatea Timișoarei. Aici, aducând în plete vântul rece, a coborât prin case și căminuri, rânduind tuturor o mângâere și o credință în vremuri mai bune. In lumea slujbașilor n'a putut aduce toate bucuriile altor vremuri. Copilașii, cari l-au așteptat cu neastâmpăr, au simțit încă din Ajun, că Moș Crăciun este mai sărac ca alte dăți. Ei știu că acum Moșul a trebuit să cumpere tunuri, tancuri și obuze.

Moșul plaiurilor bănățene nu este răsboinic, dar el iubește această glie și prisosul l-a dăruit armelor și sculelor de apărare ale fruntariilor. Din sacul său a pus deoparte, ajutoare pe cari le-a trimis visteriei, pentru înzestrarea armatei. Și copiii cuminți ai Banatului nu s'au supărat, dacă Moș Crăciun n'a fost risipitor cu bucuriile. Nici părinții n'au avut pretenții față de dărnicia lui.

Singuri speculanții au fost nemiloși față de Moș Crăciun 1939, l-au furat cu nerușinare, atât la stofe cât și la înoălțăminte. Ei au profitat de faptul că Moșul nu cunoaște decretul lege, pentru înfrângerea speculei ilicite, pe cari nici oamenii, chemați să-l aplice, în așteptarea Moșului, au uitat de sancțiuni.

Nici în vitrine nu se mai văd bucuriile altor timpuri. Peste tot s'a așternut o cuminte și sobră linie de modestie. Toți sunt mulțumiți doar cu faptul că Moș Crăciun ne găsește în pace și cu hotarele apărate. Este supremul și singurul lucru pe care-l cerem lui Moș Crăciun 1939.

*

Banatul cânteculei și bucuriilor ridică imnuri de slavă și laudă celui născut în iesle. In satele de pe valea Carașului, din valea Timișului și din Torontal, corurile vestite se întrec cu cetele îngerești, în a proslăvi nașterea fiului lui Dumnezeu. In casa săracului și bogatului s'a așternut pacea și dragostea de oameni.

Lângă geamul prin care străbate lumina opaițului, un grupuleț de copilași îngână cu nevinovăție:

Sculați voi Români, plugari
Florile dalbe!
Că pe cer s'a arătat
Florile dalbe!
Un luceafăr luminat
Florile dalbe!
Inima să întărească
Florile dalbe!
Oamenii să-i înfrățească

Iar undeva, la nord, sau spre soare-apune, văzduhul se zgudue de sgomotul paserilor sămănătoare de moarte, iar în locul luceafărului răsare lumina bombelor incendiare, cari cobor sub formă de ploaie pe străzile orașelor, aducând în loc de înfrățire, moarte și jale.

Cerul României este senin, iar la geamuri, în jurul bisericuțelor, ce-și apleacă turlele spre chemarea magică a glasului de copii, cu resonanțe de cristal, în atmosfera nopții de Decembrie, străbate marea chemare, a păcii și bucuriei.

Lângă cuptorul încălzit, bunicile își adorm nepoții cu povestea celui nou născut, iar în colțul genelor strivesc o lacrimă, pentru cei plecați. Este primul Crăciun, după 20 ani, când nu toți copiii se pot bucura alături de părinți, de sfintele purificări ale nopții de Crăciun.

Din locul lor, câinii, credincioșii tovarăși ai oamenilor, săgetează liniștea nopții cu lătratul lor scurt. Prin coșurile caselor vântul aleargă sălbatec, iar undeva la marginea unui adăpost, un tânăr bănățean, cu arma la picior, îngână încet, pentru el, pentru sufletul lui:

„Astai seara, seara mare,
Seara mare a lui Ajun
Dimineața lui Crăciun"

*

A doua zi, prin casele oamenilor intră grupuri de copii cu „Irozii". Un mic teatru, care reamintește vremurile de ieri, de azi și mâine. Un rege, soldați, ciobanul și cei trei magi. In mic istoria creștină, a noastră a tuturor. La plecare colăcei, nuci, mere și un ban, drept cinste. Bănățeanul știe să'mpărtășească din bucuriile lui și pe cei mici.

★

In Timișoara, liniștea s'a așternut pe străzi, prin case și în suflete. Este marea zi de împăcare, ziua de înfrățire, ziua luminată. In familii, în jurul pomului verde, sub care sunt jucăriile celor mici, s'a așternut bucuria clipei de față, a neutralității și a păcii, ce pare că se depărtează dela hotare.

Crăciun 1939, dacă ne vei lăsa pacea în care ne-ai găsit, te vom binecuvânta.

OCTAVIAN METEA

Un accident curios la Cernăuți

Cernăuți, 22 Decembrie

In piața Fântânii, situată în partea de jos a orașului, s'a întâmplat Miercuri seară, un grav accident de circulație. Vizitiul Paia Stasiuc din serviciul spitalului „Regele Carol II" conducea prin piața Fântânii căruța spitalului. La un moment dat, din cauza unui automobil, s'a speriat calul. Neputând să-l stăpânească, acesta si-a luat vânt, agățând căruța într'un stâlp de telegraf. Vizitiul a fost aruncat pe caldarâmul străzii, iar căruța a fost complet sfărâmată. Calul speriat a continuat să fugă, târând după el roțile din față ale vehiculului. Pe drum a întâlnit rănind grav pe trecătorii Herș Sterberg din str. Delavrancea 11 și Nathan Wolf din str. Gral Averescu 12. Calul a fost oprit apoi de trecători. Vizitiul a fost internat la spitalul „Regele Carol II" iar cei doi trecători răniți, la spitalul evreesc.

DELA CASA FEMEII

Vineri la ora 3 d. a., d-na președintă Ethel amiral Pantazi, comitetul și elevele școalei de auxiliare sociale au împărțit alimente și daruri. Părintele Andrei Mihăilescu a ținut o cuvântare. In timpul când s'a împărțit, elevele școalei horticole au cântat colinde.

Debușeele produselor noastre petrolifere

Constanța, 19 Dec.

In cursul lunei Noembrie, prin portul nostru s'au exportat 182.207 tone produse petrolifere, în valoare de 665.029.537 lei, în țările notate mai jos (cantități în tone, valori în mii lei):

Anglia: 27.282 benzină, 1997 white spirit, 5.981 motorină, 5.229 păcură și 452 diverse, val. lei 219.838.

Italia: 4.494 lampant, 9.857 motorină, 49.113 păcură, 1.058 ulei, val. lei 167.019.

Egipt: 1.345 benzină, 18 white spirit, 11.391 lampant, 686 motorină, 1.741 ulei, val. lei 55.671.

Grecia: 6.767 benzină, 424 lampant, 4.662 motorină, 379 păcură, 20 ulei, val. lei 53.476.

Siria: 2.903 benzină, 5.553 lampant, val. lei 31.820.

Franța: 6.589 benzină, val. lei 29.671.

Elveția: 2.942 benzină și 854 lampant, val. lei 18.736.

Maroc: 3.647 benzină și 102 diverse, val. lei 16.268.

Iugoslavia: 4.903 păcură, val. lei 12.207.

Palestina: 817 benzină, 1.261 lampant, 26 diverse, val. lei 9.134.

Albania: 703 benzină, 394 lampant, 525 motorină, val. lei 7.846.

Turcia: 1.152 motorină și 295 păcură, val. lei 4.842.

Rodos: 253 benzină, 293 motorină, val. lei 2.188.

America de Nord: 32 parafină, val. lei 428.

Combustibil pentru vapoare: 19 benzină, 516 motorină, 11.794 păcură, 39 ulei mineral, val. lei 19.535.

Pe produse repartiția este următoarea: 56.966 benzină, 2.015 white spirit, 24.371 lampant, 23.672 motorină, 71.713 păcură, 2.858 ulei și 612 diverse. Total 182.207 tone.

Pentru zidirea unei biserici

Parohia Militari II, nou înființată pe data de 12 Octombrie 1939 — prin împărțirea în două a parohiei Militari — având ca preot-paroh pe actualul preot-ajutător Mihaiu R. Marin, roagă pe această cale pe toți bunii români-creștini să ajute cu obolul lor cât de mic pentru ridicarea unui nou sfânt locaș de închinăciune în mijlocul locuitorilor din această suburbană a Bucureștilor; simțind locuitorii înșiși nevoia de a li se sădi, tot mai mult, în suflete învățătura dumnezeeștei Scripturi, precum și pe aceea a sfintei Tradițiuni, pe care anumite minți și suflete rătăcite o nesocotesc, nesocotind în acelaș timp și sfânta biserică, unde se păstrează în mod neschimbat acestea două izvoare dătătoare de *apă vie*.

Sumele donate pentru acest scop se trimit pe adresa parohiei Militari II

Bunul Dumnezeu să vadă și să primească cele dăruite cu inima curată.

DELA CASA FEMEII

Domnii abonați sunt rugați ca la orice reclamație sau schimbare de adresă să binevolască a ne trimite eticheta cu care primesc ziarul, iar spre a fi prompt serviți la reînoirea abonamentului să lipească pe cuponul mandatului poștal eticheta abonamentului expirat.

Nu mai eșim astă'seară?

Intrebarea aceasta o puneți adesea soției Dv. cu toate că este indispusă și are dureri de cap (migrene) cari ar împiedica-o să se amuze si in societate. Dacă totuși doriți să eșiți fără a avea nici o supărare, nimic mai simplu dați soției Dv. o tabletă ALGOCRATINE si in câteva minute va fi bine dispusă.

căci singurul remediu sigur și bun contra migrenei este numai

Algocratine

La farmacii și drogherii.